

สิริมาภาคสวรรค์

ที่นี่เรามาดูภาคสวรรค์กันบ้าง หลังจากตายแล้วนางสิริมาได้ไป
บังเกิดในสวรรค์ชั้นนิมมานรดี ไปแบบหลับแล้วตื่นขึ้นกลางวิมานเลย ซึ่ง
วิมานของเธอนั้นเป็นวิมานแก้วประดับด้วยรัตนชาติต่างๆ มีเรือนยอดนับ
แสนที่สวยงามอลังการมากๆ ในชั้นนิมมานรดีนั้นมีวิมานอยู่ ๓ ลักษณะ

๑. วิมานแก้ว เรียกว่า รัตนวิมาน ทรงไม่เหมือนกัน งดงามใหญ่โต
ตามกำลังบุญของเจ้าของวิมาน

๒. วิมานทอง เรียกว่า สุวรรณวิมาน วิมานทองนี้ก็มีเรือนยอด มี
อะไรต่างๆ สวยหลากหลายไม่ซ้ำกันตามกำลังบุญ

๓. วิมานเงิน เรียกว่า รัศตวิมาน ก็มีความสวยงามที่หลากหลาย
เช่นกัน

วิมานในชั้นนี้แตกต่างกับวิมานในชั้นต่างๆ ตรงที่วิมานในชั้นต่างๆ
ทั้งจาตุมหาราชิกา ดาวดึงส์ ยามา ดุสิต ไม่อาจเปลี่ยนแปลงรูปทรงของวิมาน
ที่เกิดขึ้นตามกำลังบุญของตนได้ วิมานเป็นอย่างไรก็เป็นอย่างนั้น ยกเว้นใน
กรณีที่ได้บุญเพิ่มจากการอุทิศส่วนกุศลที่ญาติอุทิศจากเมืองมนุษย์ไปให้ ก็
จะมีทิพยสมบัติเพิ่มขึ้น วิมานก็จะแตกต่างเปลี่ยนแปลงไปตามกำลังบุญที่
ได้รับอุทิศมา แต่ในสวรรค์ชั้นนิมมานรดี เทวดาชั้นนี้สามารถเสริมตูปทรง
ของวิมานตนเองได้ตามความปรารถนาของตน ด้วยอำนาจบุญฤทธิ์และตาม
กำลังบุญ

เช่น วิมานที่มีลักษณะเป็นเรือนยอด ซึ่งมียอดหนึ่ง
แสนเรียกว่า สดสหัสสธูปวิมาน คือวิมานที่มีเรือนยอดแสนยอด
เมื่ออยู่ไปเจ้าของวิมานเกิดรู้สึกเบื่อไม่ชอบทรงนี้แล้ว อยากจะ
เปลี่ยนแปลงรูปทรงก็สามารถเนรมิตเปลี่ยนแปลงรูปทรงวิมาน
ขึ้นใหม่เองได้เลย เช่น อยากจะได้ลักษณะสูงคล้ายๆ หอคอยสูง
เสียดฟ้า ซึ่งสูงเด่นเป็นสง่า เรียกว่า อัจจุพเพธวิมาน เนรมิตปู้บ
วิมานก็เปลี่ยนไปเลย เป็นคล้ายๆ หอคอยสูงมากๆ เป็นร้อยโยชน์
พันโยชน์ก็ได้ เหลือเชื่อแต่ก็เป็นความจริง

ดังนั้น เทวดาชั้นนี้จึงมีชื่อว่า นิมมานรดี แปลว่า เทวดาที่สามารถ
เนรมิตทุกสิ่งขึ้นได้ตามความปรารถนาของตนเอง และจะเนรมิตให้
เปลี่ยนแปลงไปอย่างไรก็ได้ตามกำลังบุญของตน

เมื่อนางสิริมาไปบังเกิดเป็นเทพธิดาในกลางรัตนบัลลังก์ ในวิมาน
แก้วรายล้อมด้วยบริวารหลายโกฏิ (หนึ่งโกฏิ=สิบล้าน) วิมานมีเรือนยอด
มากมาย และยังมีวิมานของบริวารต่างหากอีกมากมาย ถ้าอยากจะเปลี่ยน
สวน สระ ถนน แม้ลวดลายบนท้องถนนอะไรต่างๆ พอนึกปั๊บก็วิ้งเกิดขึ้น
อย่างนั้นเลย

เมื่อได้เห็นบุพกรรมที่ได้มาบังเกิดเป็นเทพธิดาชั้นนิมมานรดี
เพราะได้ฟังธรรมจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นางจึงนำบริวารมายังโลกมนุษย์
เพื่อมานมัสการพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพร้อมภิกษุสงฆ์

เทพธิดาได้เห็นร่างของตนเองในอดีตซึ่งเปลี่ยนแปลงไปมาก จึงเกิดสลดสังเวชใจว่า ‘โอ อัตภาพร่างกายของเราตอนเป็นมนุษย์ แค่ว่านไปไม่กี่วันก็เป็นสมบัติของหมู่หนอนไปแล้ว ซากร่างนั้นก็พองบวม อืด ไม่มีใครปรารถนาร่างกายของเราเลย

‘เราได้ยินที่พระราชาสั่งให้ประกาศตั้งแต่หนึ่งพันหกหาปณะและลดลงเรื่อยมาตามลำดับ ก็ไม่มีใครต้องการสรีรยนต์ของเราเลย ร่างกายไม่เที่ยงจริงๆ เปลี่ยนแปลงได้ไม่งาม เป็นของปฏิกูล เป็นสมบัติของหมู่หนอน แล้วก็พองอืดเปื่อยเน่าผุพังไปหมด’ จึงเกิดความสลดสังเวช แต่ท่านเป็นพระโสดาบันแล้ว ใจท่านก็อยู่ในธรรมมาตลอด อยู่ในกายธรรมพระโสดาบัน หน้าตัก ๕ วา สูง ๕ วา เป็นพระไปแล้ว แต่เปลือกนอกเป็นเทพธิดา แต่ข้างในล่อนไม่ได้ติดเปลือก

เมื่อตอนกลับมาถึงสวรรค์ชั้นนิมมานรดี ขณะนั่งเทวรถผ่านมา ปรากฏว่าเหล่าเทพบุตรผู้มีศักดิ์ใหญ่ในระดับเทวราชาได้ยินกิตติศัพท์ของ เทพธิดาใหม่ผู้มีรัศมีและกลิ่นหอม ทำให้เหล่าเทพบุตรผู้มีศักดิ์ใหญ่ออกจาก วิมานมาดูกันเลย ซึ่งชั้นนิมมานรดีนั้นก็ยังอยู่ในกามภพ และชาวสวรรค์ทั้ง ๖ ชั้นก็ยังเป็นผู้บริโภคมก แต่เป็นกามแบบทิพย์ เพราะฉะนั้นก็ยังมี ความรักใคร่อยู่ จึงมีจุดประสงค์ตั้งใจจะมาจีบนาง ไม่ใช่แค่มาเยียมเยียน ธรรมดา

ตอนนางเป็นมนุษย์ เหล่ามนุษย์ก็ชอบ พอมาเกิดบนสวรรค์ เทวดา ผู้มีศักดิ์ใหญ่ก็ชอบ ส่วนเทวดาศักดิ์น้อยแค่เทวรถของนางผ่านมาก็จำต้อง หลบออกไปข้างทางเลย เพราะแพรวรัศมีของนาง ต้องเป็นเทวดาศักดิ์ใหญ่ ในระดับเทวราชา ซึ่งได้แก่เทวดาที่มีอำนาจในการปกครองเขตพื้นที่หนึ่งๆ ในสวรรค์ชั้นนั้น เช่น หัวหน้าเขตของสวรรค์ในแต่ละเขต ถ้าเปรียบเทียบกับ ในเมืองมนุษย์ก็ระดับผู้ว่าฯ หรือนายอำเภอ เป็นต้น

เหล่าเทพบุตรสุดหล่อต่างก็แต่งกายกันมาอย่างดี เนรมิตทั้งเครื่องประดับ เทวธ เป็นต้น เพื่อจะให้ต้องตาต้องใจนาง อย่างไรก็ตามแต่เทวดาผู้มีศักดิ์ใหญ่เลย แม้แต่เทวราชาธิบดีผู้ปกครองชั้นนี้ คือ ท้าวนิมมานรดีเทวราชก็ยังชื่นชมให้ความสนใจ ท่านเนรมิตกายให้หล่อสุดๆ เพราะมีบุญมากกว่าใครทั้งหมด

ถึงแม้ว่าเทวดาผู้มีศักดิ์ใหญ่มารุมจีบนางมากมาย แต่เทพธิดาสิริมาไม่ได้มีความรู้สึกพึงพอใจหรือมีอารมณ์ร่วมด้วยเลย เพราะว่าวิบากกรรมกาเมฯ ของเธอจางลงไปแล้ว อีกทั้งเพิ่งกลับมาจากโลกมนุษย์ ได้เห็นร่างของเธอเป็นอุปกรณ์ในการสอนพุทธบริษัททั้ง ๔ เธอกำลังสลดสังเวชใจและกรรมกาเมฯ ของเธอก็จางลง อีกทั้งยังเป็นพระโสดาบันด้วย และด้วยผลบุญที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงใช้ร่างของเธอเป็นกรณีศึกษาในการสอนธรรมะแก่ภิกษุสงฆ์และมหาชนทั้งหลายทำให้มีผู้บรรลุธรรมมากมายพอใครบรรลุธรรม บุญนั้นก็บังเกิดขึ้นกับเทพธิดาด้วย จิตใจของเทพธิดา

ก็ยังห่างไกลจากกามราคะ ความกำหนดยินดีในกามก็จืดจางลงไปเรื่อยๆ
รสแห่งกามราคะมันเริ่มจืดไป เริ่มไม่ค่อยมีรสชาติ ไม่เอร็ดอร่อยเหมือน
ตอนที่ยังมีความกำหนดยินดีผูกพันไว้

เธอจึงปฏิเสธเทวดาผู้มีศักดิ์ใหญ่ทุกๆ องค์ที่มาขอพบด้วยความ
นุ่มนวลว่า “ตอนนี้หม่อมฉันไม่ได้นึกถึงเรื่องนี้แล้ว หม่อมฉันมีความรู้สึก
อยากนั่งสมาธิ หม่อมฉันได้เห็นองค์พระภายใน ทุกพระองค์ก็ควรจะทำให้ได้
อย่างนี้ อย่าไปแสวงหาอะไรที่ไหนเลย ร่างกายนี้แม้เป็นทิพย์ก็ยังไม่แน่นอน
มันก็สลายประเดี๋ยวประด๋าวแค่นั้นเอง เต็มมันก็เหวหายไป”

แล้วเธอก็ตั้งใจปฏิบัติธรรมเจริญสมาธิภาวนาแต่เพียงอย่างเดียว
เสวยอาหารทิพย์แล้วก็มานั่งเจริญสมาธิภาวนาต่อ เธอหมดอารมณ์ในเรื่อง
นี้ ถึงแม้กามราคะจะยังไม่หมดแต่ว่ามันบรรเทาเบาบางลงไป ไม่ค่อยจะคิด
เรื่องนี้แล้ว อยากที่จะนั่งหลับตาทำสมาธิอย่างเดียว

เทพธิดาสิริมาตั้งใจประพฤติธรรม เพื่อจะให้บรรลุดรรมขั้นสูงขึ้นไป
เรื่อยๆ ซึ่งในอนาคตเธอจะได้บรรลุดรรมชั้นอนาคามี เพราะไม่ยากกลับไป
ในเมืองมนุษย์อีกแล้ว เธอต้องการเลื่อนไปชั้นพรหมสุทธาวาส ไปเป็นพระ
อนาคามีแล้วก็ไปปรินิพพานตรงนั้น ใจของเธอตอนนี้คิดอย่างนี้ เพราะว่า
ถ้าลงมายังโลกมนุษย์มันน่าเบื่อหน่าย เบื่อหน่ายกายมนุษย์ทั้งของตนและ
ของคนอื่น พอเบื่อหน่ายมันก็คลาย พอคลายก็หลุด พอหลุดจิตก็บริสุทธิ์
พอบริสุทธิ์ก็หยุดนิ่ง พอหยุดนิ่งดวงกับองค์พระก็ผุดขึ้นมา นิพพิทา วิราคะ
วิมุตติ วิสุทธิ สันติ นิพพาน

ในอนาคตเธอตั้งใจจะทำความเพียรให้สูงขึ้นไปเรื่อยๆ ตั้งใจผูกใจไว้กับชั้นพรหมสุทธาวาส ต้องไปเป็นพระอนาคามีและปรินิพพานที่นั่นให้จงได้

เทพธิดาสิริมาตั้งใจมากที่จะให้บรรลุลุทธิขั้นสูงขึ้นไปเรื่อยๆ ไม่อยากจะกลับลงมาเกิดในโลกมนุษย์นี้อีก เพราะว่าการเกิดในโลกมนุษย์มีโอกาสดำเนินชีวิตผิดพลาดได้ เนื่องจากว่าลงมาเกิดใหม่แล้วมันลืม กิเลสมันบดบังให้ลืม เพราะความลืมนี้เองและยิ่งถ้าไม่เจอกัลยาณมิตรอย่างพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยแล้วชีวิตก็อันตราย

การบังเกิดขึ้นของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิดขึ้นได้ยาก ในหนึ่งกัปเกิดได้ไม่เกิน ๕ พระองค์ เพราะฉะนั้นอย่าลงมาดีกว่า ซึ่งก็มีวิธีคือ ต้องละกิเลสให้มากกว่านี้จนเข้าไปในระดับของพระอนาคามี จะได้จุติจากภพของสวรรค์ชั้นกามภพไปอยู่บนพรหมโลกชั้นสุทธาวาสที่มีแต่ความบริสุทธิ์ล้วนๆ ไม่มีคู่ ประพฤติพรหมจรรย์อย่างเดียว แล้วก็ไปปรินิพพานบนนั้น ไม่ลงมาโลกมนุษย์อีกเลย อยู่บนนั้นอย่างเดียว มีความสุขอยู่ในโลกุตระตามสมบัติของพระอนาคามี ซึ่งเหลืออีกชั้นเดียวเท่านั้นก็จะเป็นพระอรหันต์แล้ว